

17. „Пишешъ ми, че Сливенъ съвсѣмъ заглѣхналъ отъ кждѣ науката и училищата и че освѣнъ Яня Хаджи Добревъ (Добровски), Добря Чинтуловъ, Игнатия и Яня Сотировъ и Станчо, братъ на Даната, други не сж се по-клатали отъ Сливенъ за учение и то първия, че билъ отишелъ да се учи у островъ (Андросъ въ Гърция) при прочутия Теофила Каиря, втория и третия въ Русия (въ Одеса), четвъртия въ Атина, а Станчо не знамъ дѣ. Така пише Доброплодни въ едно писмо отъ Цѣриградъ 183... (?) г. до приятеля си Н. Н. въ Сливенъ (Доброплодни, цит. кн., с. 27). Споредъ това писмо, прѣди 1840 година въ Сливенъ знаятъ, че Чинтуловъ е отишелъ да се учи въ Русия (Одеса). Като се има прѣдъ видъ скитнишкия животъ на поета прѣди да стигне въ Одеса, съобщението на първия биографъ (Янтра, стр. 100), че „Чинтуловъ никакъ не мислелъ да ходи въ Русия“ и писаното отъ М. Г. Грековъ (Свѣтлина кн. II стр. 2). „Прѣзъ врѣме на своето ученичество въ Одеската семинария, Добри Чинтуловъ почти не се сношавалъ писмено съ родителитѣ си. — Та и нѣмаше какво да имъ пиша, казвалъ поета. „Единъ пжтъ като постжнихъ въ семинарията, азъ имъ писахъ, на което не получихъ никакъвъ отговоръ“, — можемъ да смѣтаме, че това писмо е писано прѣзъ 40 тѣхъ години, когато Чинтуловъ вече се е училъ въ Одеса, и, че то едва ли може да ни подскаже нѣщо за намѣренията на поета прѣди излизането му отъ Сливенъ.

18. Споредъ М. Г. Грековъ (= Ст. Чакървъ, сп. „Свѣтлина“ кн. II, стр. 2) Чинтуловъ е излѣзълъ отъ Сливенъ съ петъ гроша, а споредъ А. Бояджиева (братова мѣщера на поета) — съ 3¹/₂ гроша.

19. Джанъ-Куртаранъ е мѣстность въ Сливенскитѣ лозя, разположена югозападно отъ града, на български значи отдахъ за душата.

20. Споредъ Миланъ Радивоевъ (= Иванъ Ив. Момчиловъ), Чинтуловъ се е училъ въ Елена при извѣстния старъ учителъ и книжовникъ Ив. Н. Момчиловъ. „Прѣзъ това врѣме (1848 г.) Еленското училище достига до върха на славата си. Тази, именно, бѣше единичката причина да се стекатъ на учение въ Елена много младежи отъ Търново, Гория Орѣховица, Лѣсковецъ, Свищовъ, Сливенъ..... И важното въ случаятъ е, че тѣзи младежи по-сетнѣ станаха добри учители-родолюбци, отлични борци и самоотвержени дѣйци по свѣстяването на българския народъ.